

पुत्रः

अपि च ।

“सत्पुत्रेण च जातेन वेणोऽपि त्रिदिवं ययौ ।
पद्माननरकात्तातः स तेन सुमहात्मना ॥”

इति विष्णुपुराणे । १ । १३ । ४१ ॥ * ॥

विद्यादिरहितस्य पुत्रस्य निन्दा यथा,—

“तथा गवा किं क्रियते या न दोग्धी न गर्भिणी ।
कोऽर्थः पुत्रेण जातेन यो न विद्वान् धार्मिकः ॥

एकेनापि सुपुत्रेण विद्यायुक्तेन धीमता ।

कुलं पुरुषसिंहेन चन्द्रेण गगनं यथा ॥

एकेनापि सुवृत्तेण पुष्यितेन सुगन्धिना ।

वनं सुवासितं सर्वं सुपुत्रेण कुलं यथा ॥

एको हि गुणवान् पुत्रो निर्गुणेन श्रुतेन किन् ।

चन्द्रो हन्ति तमांस्त्र्येको न च ज्योतिः सच्चक्षुः ॥

लालयेत् पञ्च वर्षाणि दश वर्षाणि ताडयेत् ।

प्राप्ते तु षोडशे वर्षे पुत्रं मित्रवदाचरेत् ॥

जायमानो हरेद्द्वारान् वर्द्धमानो हरेद्द्वनम् ।

त्रियमाणो हरेत् प्राणान् नास्ति पुत्रसमो रिपुः ॥

शौर्यं तपसि दाने वा यस्य न प्रथितं यशः ।

विद्यायामर्थलाभे वा मातुरुच्चार एव सः ॥”

इति गारुडे ११४१२५ अध्यायौ ॥ * ॥

स च मध्रमोत्तमाधमभेदेन त्रिविधः । यथा,—

“यदुपात्तं यशः पित्रा धनं वीर्यमथापि वा ।

तन्न ह्यापद्यते यस्तु स नरो मध्यमः स्मृतः ॥

तदीर्याभ्यधिकं यस्तु पुनरन्यत् स्वशक्तितः ।

निष्पादयति तं प्राज्ञा वदन्ति नरसुत्तमम् ॥

यः पित्रा ससुपात्तानि धनवीर्ययशसि च ।

न्यूनतां नयति प्राज्ञस्तमाहुः पुरुषाधमम् ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणम् ॥ * ॥

अपि च ।

“उत्तमश्चिन्तितं कुर्व्यात् प्रोक्तकारी च मध्यमः ।
अधमोऽत्रयया कुर्व्यादकर्ताच्चरितं पितुः ॥”

इति महाभारतम् ॥

(अतुरूपपुत्रप्राप्तपायो यथा,—

“ततः समाप्ते कर्मणि पूर्वं दक्षिणपादमभि-

हरन्ती प्रदक्षिणमसिमनु परिक्रामेत् ततो

त्राक्षान् स्तुतिं वाचयित्वा सह भर्त्राण्यश्रेष्ठं

प्राप्नोयात् । पूर्वं पुमान् पश्चात् स्त्री नचोच्छिष्ट-

मवशेषयेत् । ततस्त्री सह संवसेतामराराजं तथा-

विधपरिच्छेदादेव तथेष्टं पुत्रं जनयेताम् । या तु

स्त्री श्यामं जोहितार्चं यूपोरस्कं महाबाहुं

पुत्रमाशासीत । या वा कृष्णं कृष्णशुद्धदीर्घकेशं

शुक्रार्चं शुद्धदन्तं तेजस्विनमात्मवन्तम् । एष

एवानयोरपि होमविधिः किलु परिवर्हेवर्ष-

वर्षं स्यात् पुत्रवर्णांशुरूपस्तु यथाशरीरेव तयोः

परिवर्होऽन्यः काव्यं स्यात् । द्विषेभ्यः शूद्रा तु

नमस्कारमेव कुर्व्यात् देवगुरुतपस्विषाड्भ्यश्च ।

या वा च यथाविधं पुत्रमाशासीत तस्मात्तस्या-

स्तान्तां पुत्राश्रिवमनुविशस्य तांस्तान् जन-

पदान् मनसातुपरिक्रामयेत् । ततो या या

येषां येषां जनपदानां मनुष्याणामनुकूलं पुत्र

माशासीत सा सा तेषां तेषां जनपदानामा-

हारविहारोपवारपरिच्छेदाननुविधीयस्विति

पुत्रदा

वाथा स्यात् । इत्येतत् सर्वं पुत्राश्रिवां सन्द्वि-
करं कर्म व्याख्यातम् ॥”

“तथा च कुर्वन्ती श्रुतैः श्रुतैः पूर्वं प्रवाहेत
ततोऽनन्तरं बलवत्तरमिति तस्याश्च प्रवाह-

माथायां स्त्रियः शब्दं कुर्यात् प्रजाताः प्रजाता
धन्यं धन्यं पुत्रमिति तथास्या हर्षणाप्यायन्ते

प्राणाः ॥” इति चरके शारीरस्थानेऽधमेऽध्याये ॥

पुत्रकः, पुं, (पुत्र + स्वार्थं संज्ञायामनुकम्यायां वा
कन् ।) पुत्रः । (यथा, विष्णुपुराणे ११११२१।

तथापि दुःखं न भवान् कर्तुमर्हति पुत्रकः ।

यस्य यावत् स तेनैव खेन तुष्यति दुःखिमान् ॥”)

शरभः । धूर्तः । शैलविशेषः । उच्यते । इति

मेदिनी । के, १२४ ॥ पतङ्गकः । अनुकम्यान्वित-

जनः । इति शब्दरत्नावली ॥

पुत्रकन्दा, स्त्री, (पुत्रप्रदो कन्दोऽस्याः । अस्याः
कन्दस्य गर्भदोषनाशेन पुत्रदात्वान् तथात्वम् ।)

लक्ष्मणाकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

पुत्रका, स्त्री, (पुत्र + स्वार्थं संज्ञायां वा कन् ।
टाप् । “न यासयोः ।” ७ । ३ । ४५ । इत्यस्य

“द्वतकापुत्रिकाटन्दारकानां वेति वक्तव्यम् ॥”

इति वार्तिकोक्ता डीन इवणस्य पञ्चकारः ।)

पुत्रिका, इति शब्दरत्नावली ॥

पुत्रजीवः, पुं, (पुत्रं गर्भं जीवयतीति । जीवि +

अच् ।) उच्यते । गियापुत्रा इति भाषा ।

तत्पर्यायः । स्त्रीपदापहः २ । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥ कुमारजीवः ३ पुत्रजीवकः ४ । इति

रत्नमाला । पवित्रः ५ गर्भदः ६ सुतजीवकः ७ ॥

अस्य गुणाः । हिमत्वम् । उष्णत्वम् । श्रेष्ठगर्भ-

जीवदात्वम् । चक्षुष्णत्वम् । पित्तशमनत्वम् ।

दाहहृत्त्वानिवारणत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

गुरुत्वम् । वातकारित्वम् । श्लेष्मन्मलत्वम् ।

खाडुत्वम् । पटुत्वम् । कटुत्वम् । इति भाव-

प्रकाशः ॥

पुत्रजीवकः, पुं, (पुत्रं गर्भं जीवयतीति । जीवि
+ क्तुच् । द्वितीयाया अलुक् ।) पुत्रजीवक-

उच्यते । इति रत्नमाला ॥ (यथा, सुश्रुते

चिकित्सितस्थाने १६ अध्याये ।

“अनेनैव विधानेन पुत्रजीवकं रसम् ।

प्रयुञ्जीत भिषक् प्राज्ञः कालसात्मप्रविभाग-

वित् ॥”)

पुत्रस्य जीवके, त्रि ॥

पुत्रदा, स्त्री, (पुत्रं गर्भं ददाति सेवनेनेति ।
दा + कः ।) बन्धाकर्कोटकी । लक्ष्मणाकन्दः ।

गर्भदात्रीशुभः । इति राजनिर्घण्टः ॥

पुत्रदात्री, स्त्री, (पुत्रं ददाति सेवनेनेति । दा +
टच् + डीप् ।) बन्धादोषनाशिलादस्यास्तथा-

त्वम् ।) मालवे प्रसिद्धो कताविशेषः । तत्-

वर्षायः । वातारिः २ भ्रमरौ ३ श्वेतपुष्पिका ४

उतपत्रा ५ अतिगन्धालुः ६ वैशीकाता ७ सुव-

हारी ८ । अस्या गुणाः । वातकटूष्णकफनाशि-

त्वम् । सुरभिलम् । सर्वदा पथ्यत्वम् । बन्धा-

दोषनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

पुत्रिका

पुत्रप्रदा, स्त्री, (पुत्रं प्रददाति सेवनेनेति । प्र +
दा + कः । टाप् ।) चविका । इति राज-
निर्घण्टः ॥

पुत्रभद्रा, स्त्री, (पुत्रस्य भद्रमस्या इति ।) दृह-
ञ्जीवन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥

पुत्रद्वित्री, स्त्री, (पुत्रं पवित्रं इन्द्रमिध पृथ-
मस्याः । गौरादित्वात् डीय ।) अजद्वित्री ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

पुत्रश्रेणी, स्त्री, (पुत्राणां तत्सन्तानानां श्रेणि-
रत्र । डीप् ।) नृधिकपर्णी । इति रत्नमाला ॥
(यथा, सुश्रुते स्त्रजस्थाने ३८ अथाये ।

“श्यामा महाश्यामा दृहदन्ती शक्तिनी
तिस्त्रककम्पिलकरव्यक्रमुकपुत्रश्रेणीगवाक्षी
राजदृक्करकृदृयगुहृक्षौभ्रमलाक्ष्मणान्नीसुधाः
सुवर्णचौरी चैति ॥”)

पुत्रसः, स्त्री, (पुत्रं सृते इति । सृ + क्तिप् ।)
पुत्रजनिका । यथा,—

“पुत्रसः पुण्यभूमिः स्याद्वनसः पुत्रिकाप्रसः ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥

पुत्रान्नादः, त्रि, (पुत्रस्य अन्नं तदपुत्रतमत्र-
मतीति । अद् + अण् ।) पुत्रान्नभोजी । तत्-
पर्यायः । कुटोचकः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पुत्रिका, स्त्री (पुत्रो + स्वार्थं कन् टाप् । “केशः ॥”
७ । ४ । १३ । इति इक्षः ।) कन्या । तत्-
पर्यायः । आम्नाजा २ दुहिता ३ पुत्री ४

तनुजा ५ सुता ६ अपत्यम् ७ पुत्रका ८ स्वजा ९
तनया १० नन्दिनी ११ । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, पञ्चतन्त्रे । ३ । २२१ ।

“पुत्रिकात्रवोत् । तात ! अतिदहनात्मकोऽर्थं
नाहमेनमभिलषामि ॥” पुत्रीव प्रतिज्ञति-
रस्या इति । पुत्रो + “इव प्रतिज्ञतो” ५ ।

३ । १६ । इति कन् इक्षश्च ।) पुत्रलिका ।
यावतूलकः । इति मेदिनी । के, १२४ ॥
(यथा, सुश्रुते स्त्रजस्थाने । १६ अध्याये ।

“योतोपमपालिरुभयतः स्त्रीपुत्रिकाश्रितो
निर्व्विधिमः स्यात्कृष्णम विषमपालिचां योऽस्मिः ॥”
पुत्रस्वरूपत्वेन कृता कन्या । तन्नर्भजातः पुत्रस्तु

कन्यादातुः पुत्रो भवतीति । यथा, मनी । ६ ।
१२७-१२८ ।

“अपुत्रोऽनेन विधिना सुतां कुर्वीत पुत्रिकाम् ।
यदपत्यं भवेदस्यां तन्मम स्यात् स्वधाकरम् ॥”
यथा च महाभारते । १ । ६६ । १२ ।

“ताः सर्वास्वनवद्याः कन्याः कमललोचनाः ।
पुत्रिकाः स्थापयामास नरपुत्रः प्रजापतिः ॥”)
पुत्रिकापुत्रः, पुं, (पुत्रिकायाः जातेऽस्याः पुत्रे

स हि मदीयः पुत्रो भविष्यतीति पुत्रस्वरूपत्वेन
कृतायाः सुतायाः पुत्रः ।) पुत्रिकायाः सुतः ।
स च औरससमः । यथाह वशिष्ठः ।

“अन्धात्कां प्रदास्यामि तुभ्यं कन्यामलङ्कृताम् ।
अस्यां यो जायते पुत्रः स मे पुत्रो भवेदिति ॥
अथवा पुत्रिकैव सुतः पुत्रिकासुतः शोऽप्यौरस-
सम एव पित्रवयवानामप्यत्वात्प्राचयवानां